

PETROVAN, Ion (fiul lui Petrovan, Dumitru). Din comuna Dragomirești — Maramureș. Condamnat în 1949. Detenția la Târgșor și Peninsula.

PETROVAN, Ion I. Subinginer din Lupeni. Arestat la 13 ianuarie 1947, de Poliția din Baia-Mare. La închisoare, a devenit informator și a oferit administrației informații despre ofițerii și gardienii care pactizau cu deținuții, dându-le ziare și lăsându-le mai multă libertate de mișcare.

PETROVAN, Miron. Elev la Liceul *Mihai Viteazul* din București. Împreună cu un grup de colegi, a dat foc sălii de festivități a liceului, în care urma să aibă loc un congres național al elevilor care aderaseră la comunism. Arestat, anchetat la M.A.I. și Securitatea Capitalei, unde i s-a întocmit dosarul. Condamnat în 1949, la 25 de ani de închisoare. Detenția la Jilava și Pitești, unde a avut mult de suferit, din cauza *reeducărilor* tortionari.

PETROVAN, Vasile. Preot ortodox din comuna Racova — Bacău. Arestat la 15 august 1952. Detenția la Canal, 2 ani.

PETROVICESCU, Constantin. Născut în 1880, la Sibiu. General de brigadă. Președintele completului care l-a judecat pe Corneliu Zelea Codreanu. Pentru că a cerut achitarea acestuia, a fost trecut în rezervă, la 4 septembrie 1938. Reintegrat în armată în 1940, cu gradul de general de divizie și numit Ministru de Interne (15 septembrie 1940); istoricul spaniol Francisco Veiga crede că Ion Antonescu nu știuse, inițial, că Petrovicescu era legionar; pe de altă parte, Aurel Simion nu pare să fie de aceeași părere. Constantin Petrovicescu a amenajat lagăre pentru agitatorii comuniști și i-a internat la Caracal pe toți comuniștii ieșiți din închisori. Tot el a creat poliția legionară, pe care generalul Ion Antonescu a desființat-o, la 30 noiembrie 1940, după asasinatele de la Jilava, și depozite clandestine de armament, pe tot cuprinsul țării. La 21 ianuarie 1941, Ion Antonescu l-a înlocuit pe generalul Petrovicescu de la minister, pentru “*a curma actele de anarhie din țară, a întări ordinea internă și a stăvilii însușirile din averea statului...*”. În vara lui 1941, a fost condamnat la 5 ani de închisoare.

Detenția la Aiud, unde a rămas și după ispășirea pedepsei, până în 1948, când a murit, în celula 50.

PETROVICI. Medic de naționalitate sârbă. Arestat în primăvara lui 1951 și anchetat la Securitatea Timișoara.

PETROVICI, Ana. Născută la 28 septembrie 1932, în comuna Foeni — Timiș (nr. 327). Deportată la 18 iunie 1951, într-un grup de 18 persoane. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Viișoara, 4 ani.

PETROVICI, Andria. Țăran din comuna Variaș — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, la Viișoara, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951 (vezi și Petrovici, Iota).

PETROVICI, Berindei. Condamnat.

PETROVICI, Bora. Învățător din Banat. Arestat în 1949 și condamnat în lotul *titoiștilor*. Detenția la Timișoara, Jilava, Aiud și Pitești.

PETROVICI, Boris. Născut la 4 aprilie 1924, în Basarabia. Refugiat la Recaș, după invazia sovietică. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETROVICI, Catrina. Vezi Petrovici, Iacob.

PETROVICI, Cedomir. Născut la 18 iunie 1948, la Variaș — Timiș. Deportat, împreună cu părinții săi, chiar în ziua în care împlinea 3 ani. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Fundata, 4 ani.

PETROVICI, Cedomir. Vezi Petrovici, Iota.

PETROVICI, Constantin. Născut la 22 iulie 1943, la Liubcova — Caraș-Severin (pe malul Dunării). Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, la Ezeru, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PETROVICI, Constantin I. Născut la 27 septembrie 1924, în comuna Codăești — Vaslui. Absolvent al Liceului *Mihail Kogălniceanu* din Vaslui și al Facultății de Electromecanică din București. Președintele T.U.N.Ț. din facultate. Arestat la 10 mai 1946 și anchetat la Prefectura

Poliției Capitalei, în legătură cu participarea sa la manifestația din Piața Victoriei, de la 10 mai 1946. Eliberat după 6 săptămâni. Rearestat la 7 mai 1947, în lotul de național-tărăniști arestați înainte de dizolvarea partidului. Detenția la Craiova. Eliberat la 1 septembrie 1947. Pus din nou sub urmărire, la 2 decembrie 1947, pentru că împărțise manifeste de protest, în timpul procesului Maniu — Mihalache. A fugit și s-a ascuns, trăind câțiva ani în clandestinitate. Condamnat, în martie 1948, la 1 de închisoare, în lipsă. Arestat la 18 noiembrie 1952 și condamnat la 2 ani de închisoare. Sentința a fost, însă, casată. În 1955, C. Petrovici a reușit să își dea examenul de stat, dar a continuat să fie urmărit de Securitate și dat afară din locurile de muncă. A colindat țara, din șantier în șantier, acceptând orice muncă, pentru a-și putea întreține soția și cei 2 copii.

PETROVICI, Cosma. Episcop ortodox de Dunărea de Jos (25 iunie 1924 — august 1947). Trimis de comuniști în reclusiune monastică. A murit la 16 decembrie 1948.

PETROVICI, Draghița. Țărăncă din comuna Foeni — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Lătești, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETROVICI, Dubravco. Țăran din comuna Sânpetru Mare. Deportat, la 18 iunie 1951, împreună cu soția, Iulca, într-un grup de 123 de țărani. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Răchitoasa, 4 ani și o lună.

PETROVICI, Ecaterina. Vezi Petrovici, Vasile A.

PETROVICI, Elisabeta. Din Comamic — Prahova. Condamnată. Detenția, 5 ani.

PETROVICI, Emil-Grigore. Din comuna Chirmogi — Ilfov. Condamnat, prin decretul 417/20.09.1951, la 12 luni de muncă forțată.

PETROVICI, Frederich-Ion. Din Sighișoara. Condamnat, prin decretul 417/20.09.1951, la 12 luni de muncă forțată.

PETROVICI, Gema. Soția fostului director-adjunct al Siguranței. Arestată în august 1949, după ce s-a autodenunțat că îi oferise bani unui avocat, pentru a-i achita soțul. Condamnată la 3 ani de

închisoare. A evadat din arestul Securității Capitalei din Calea Rahovei și a stat ascunsă în casele unor prieteni. Rearestată în 1950. Detenția la Mislea, de unde a fost eliberată.

PETROVICI, Gena. Arestată în mai 1952. Detenția la Ghencea.

PETROVICI, Gheorghe. Învățător din Cotnari — Iași. Arestat după 6 martie 1945. Detenția în lagărul de la Caracal.

PETROVICI, Grigore. Fost șef al Corpului Detectivilor. Pus sub urmărire în 1948, a stat ascuns până când a fost denunțat și arestat de Securitate.

PETROVICI, Grigore. Născut în 1904. A murit în 1956, la închisoarea Văcărești.

PETROVICI, Iacob. Țăran înstărit din comuna Oprșieni — Hliboca (Bucovina). Deportat și dispărut în Siberia, împreună cu soția, Catrina și fiul, Maftei, pentru că întrebase autoritățile sovietice din comună dacă aveau de gând să redeschidă biserica ortodoxă pe care o închiseseră. Numele celor trei se află înscrise printre cele 54 de pe troița ridicată, în amintirea victimelor bolșevismului, în curtea bisericii din Oprșieni.

PETROVICI, Ioan. Născut la 25 septembrie 1918, în comuna Folea — Timiș (nr. 329). Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția, Iulia, în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PETROVICI, Ion. Născut în 1882.

Doctor în Filosofie al Universității din București și specializat la Facultatea de Filosofie de la Leipzig. A publicat numeroase lucrări, una dintre ele beneficiind de un cuvânt înainte al lui Titu Maiorescu, al cărui urmaș intelectual a fost considerat. Conferențiar la Facultatea de Litere și Filosofie din Iași, începând cu anul școlar 1906-1907, în cursul căruia a predat Filosofie enciclopedică și Principii de filosofie generală. În 1910, a fost

numit director al Teatrului Național din Iași; de atunci, a desfășurat o activitate neîntreruptă la direcțiile sau în comitetele teatrelor naționale (joi, 17 ianuarie 1935, era sărbătorit, la Teatrul Național din București, cu ocazia împlinirii unui sfert de veac de activitate în lumea teatrului). Profesor de Logică la Universitatea din București. Membru corespondent (1927) și plin (1934) al Academiei Române. Ministru al Lucrărilor Publice (1 ianuarie — 17 decembrie 1921), ministru de stat (30 martie 1926 — 4 iunie 1927), Ministrul Educației Naționale (28 decembrie 1937 — 9 februarie 1938) și Ministrul Culturii Naționale (5 decembrie 1941 — 23 august 1944). Odată cu intrarea în țară a trupelor sovietice și cu instalarea în funcții cheie a politrucilor marxiști, filosoful Ion Petrovici a fost printre primii și cei mai aprig atacați. La 21 octombrie 1944, Constantin Balmuș, rectorul Universității, vorbea despre profesorul Petrovici ca având “o pripită educație intelectuală făcută la școala francmasonului Titu Maiorescu”. În *Scânteia* din 25 noiembrie 1944, apărea articolul *Tineretul și cultura*, în care se scria: “Atâta timp cât mai există în Universitate foști miniștri sau foste elemente antonesciene, atâta timp cât la Academie mai sunt I. Al. Brătescu-Voinești, Nichifor Crainic, Sextil Pușcariu, Ion Petrovici etc., tineretul nu va avea decât de pierdut [...] Universitatea să-și închidă pentru totdeauna porțile pentru profesori ca Petrovici, D. Caracostea, Al. Marcu etc. Sunt alte porți, ale altor instituții, care se vor deschide nu prea târziu pentru acești agenți hitleriști”. Această campanie de presă a fost preludiul epurării lui Ion Petrovici din învățământ, după 38 de ani de profesorat (pe temeiul Legilor 486 și 594/1944). Epurarea a fost anunțată, la 13 decembrie 1944, în *România liberă*. La 21 ianuarie 1945, a apărut, în *Scânteia*, un articol în care autorul se întreba: “Cum se poate ca fostul ministru Petrovici să își mai anunțe cursul, aici, la București?” În aceeași zi, Ion Petrovici a fost arestat și trimis în lagărul de la Caracal (se pare că ordinul

arestării lui venise direct de la Stalin, care fusese influențat de relațiile potrivnice lui Petrovici, pe care i le făcuse Iorgu Iordan, ambasadorul României în URSS). Tot la 21 ianuarie 1945, lua ființă, la propunerea Uniunii Tineretului Comunist, *Mișcarea Tineretului Progresist din România*, care avea să adere la F.N.D., în scopul creării confuziei și a racolării de noi membri. La 13 aprilie 1945, Petrovici a fost dus în arestul Prefecturii Poliției Capitalei, de unde, la 18 mai 1945, a solicitat Academiei Române să intervină în favoarea lui, pe lângă autorități: “...Dar începând din Vinerea Mare, arestul a luat un caracter de penalitate de o rigoare vecină cu maltratarea. Vârâți într-o sală de fostă cazarmă, cu ciment deteriorat, cu șoareci și alte gănganii, de-a valma cu alți deținuți, de categorii variate, suntem supuși, fără nici o excepție, la vexațiuni crescânde și umilitoare”. Eliberat pentru scurt timp, rearestat și condamnat. Detenția la Jilava și Aiud, de unde a fost eliberat. În ultimii ani de viață, a scris lucrări memorialistice. A murit în 1972, în București.

PETROVICI, Iota. Țăran din comuna Variaș — Timiș. Deportat, la 18 iunie 1951, împreună cu membrii familiei, Lelena, Andria, Cedomir și Rada, într-un grup de 224 de persoane. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Viișoara (Mărculești), 4 ani.

PETROVICI, Irina V. Născută în 1929. Din Chișinău — Basarabia. Țărancă înstărită. Deportată în 1949, în regiunea Tiumen.

PETROVICI, Irina V. Vezi Petrovici, Vasile A.

PETROVICI, Iulca. Țărancă din comuna Sănnicolau Mare. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETROVICI, Iulca. Vezi Petrovici, Dubravco.

PETROVICI, Iulca. Vezi Petrovici, Pera.

PETROVICI, Iulia. Născută la 4 martie 1919, în comuna Folea — Timiș. Vezi Petrovici, Ioan.

PETROVICI, Iuliana. Născută la 27 iulie 1925, în comuna Sânpetru Mare. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Răchitoasa, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PETROVICI, Laza. Vezi Petrovici, Țvetco.

PETROVICI, Leca. Născut în 1952, la Ezeru, în Bărăgan, unde erau deportați părinții săi. Mort imediat după naștere, din cauza lipsei asistenței medicale.

PETROVICI, Lelena. Născută la 31 august 1923, în comuna Becicherecul Mic — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Dâlga, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PETROVICI, Lelena. Vezi Petrovici, Iota.

PETROVICI, Leposava. Vezi Petrovici, Pera.

PETROVICI, Liubița. Vezi Petrovici, Țvetco.

PETROVICI, Maftei I. Vezi Petrovici, Iacob.

PETROVICI, Maria. Din Roman. Condamnată.

PETROVICI, Maria. Născută la 3 iunie 1946, la Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, împreună cu părinții, 4 ani, din 1951.

PETROVICI, Miluță. Născut la 9 iunie 1910. Din Timișoara. Condamnat. Detenția la Canal.

PETROVICI, Nicolae. Director la fabrica de zahăr din Roman. Condamnat pentru "uneltire".

PETROVICI, Pera. Țăran din Socol. Deportat în 1951, împreună cu soția, Leposava, și fiica, Iulca. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani.

PETROVICI, Petru. Născut la 29 iunie 1930, la Sarcia — Iugoslavia. Căsătorit și stabilit în comuna Foeni — Timiș (nr. 327). Deportat, la 18 iunie 1951, într-un grup de 18 persoane. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Vișoara, 4 ani și o lună.

PETROVICI, Piroșca. Născută la 20 ianuarie 1927, la Vârșet — Iugoslavia. Stabilită la Deta — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PETROVICI, Rada. Vezi Petrovici, Iota.

PETROVICI, Radomir. Născut la 9 septembrie 1942, la Variaș — Timiș (nr. 479). Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, la Fundata, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PETROVICI, Traian. Născut la 14 noiembrie 1925, la Sarcia — Iugoslavia. Stabilit la Foeni — Timiș (nr. 401). Domiciliu obligatoriu, împreună cu fiul său, Traian, în Bărăgan, la Vișoara, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PETROVICI, Traian T. Născut la 19 martie 1947, în comuna Foeni — Timiș (nr. 401). Vezi Petrovici, Traian.

PETROVICI, Țvetco. Țăran din comuna Giera — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția, Liubița, și fiul, Laza, în Bărăgan, la Lătești (Burdășani), 4 ani, din 1951.

PETROVICI, Vasile A. Născut în 1887, în comuna Voloave — Soroca (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Ecaterina (născută în 1891) și fiica, Irina (n. 1929). Ecaterina Petrovici a murit în deportare, în anul 1950.

PETROVICI, Vera. Din Orhei — Basarabia. Deportată în 1940.

PETROVICI, Viorel. Născut la 7 mai 1953, în Bărăgan, unde părinții săi, originari din comuna Foeni — Timiș, erau deportați. Domiciliu obligatoriu, 2 ani. În 1955, s-au întors cu toții la Foeni (nr. 327).

PETROVICI-BOTOȘĂNEANUL, Cosma. Născut la 11 ianuarie 1873, la Brăila. Absolvent al Seminarului Teologic din Galați (1892), al cursului superior al Seminarului *Veniamin* din Iași (1894) și al Facultății de Teologie din Cernăuți (Imperiul Austro-Ungar). Hirotonit diacon la Pomârla (15 iunie 1897), de unde a fost detașat la Catedrala ortodoxă din Dorohoi. Și-a luat licența în teologie (1900), a fost hirotonit preot la Mănăstirea Văratec (1902) și a fost numit protoiereu la Dorohoi. În vara lui 1917, a rămas văduv, cu 8 copii. La 9 iulie 1923, a fost hirotonit arhieru vicar al Mitropoliei Moldovei, sub numele de Botoșăneanul. Episcop al Dunării de Jos, la Galați (de la 11 iunie 1924). Pentru că nu a făcut

jocul comuniștilor, a fost înlăturat, prin decretul 1836/10.09.1947, și trimis la mănăstire, unde a murit, la 16 decembrie 1948.

PETROVICZ, Ferencz. Născut la 13 februarie 1918, în comuna Jamul Mare. Domiciliat la Deta. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Lătești, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETROVSCI, Natalia I. Născută în 1892, în comuna Nicoreni — Drochia (Basarabia). Deportată în 1949, în Kurgan.

PETRU, Alexandru. Muncitor din Măneciu — Prahova. Arestat și condamnat. A murit în 1947, la închisoarea Aiud, în condiții de exterminare.

PETRU, Doinel. Născut la 24 octombrie 1950, în comuna Bobda, lângă Jimbolia. Deportat la 18 iunie 1951, împreună cu părinții, la vârsta de nici 8 luni. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani.

PETRU, Ion-Alexandru. Născut la 29 aprilie 1936, la Sasca Montană. Stabilizat la Vrâniș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PETRU, Lică. Arestat în 1962, de Securitatea Timișoara. Condamnat la 20 de ani de muncă silnică. Eliberat în 1964, prin grațiere.

PETRU, Maria. Născută la 12 iunie 1929, în comuna Bobda (nr. 317). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PETRU, Nicolae. Preot ortodox. Condamnat. Detenția la Gherla.

PETRU, Paraschiv. Născut în Basarabia. S-a refugiat în România. Arestat în 1948 și condamnat la 3 ani de închisoare. A executat nu 3, ci 6 ani, fiind eliberat abia în 1954. Rearestat în 1958 și condamnat, în urma unei înscenări, la 25 de ani de închisoare, pentru "uneltire contra securității statului". Eliberat în 1964, prin grațiere.

PETRU, Radu. Din Mediaș. Arestat în mai 1947. Detenția la Aiud.

PETRU, Vasile. Învățător. A murit la închisoarea Codlea.

PETRU, Vasile. Din Sinaia. Detenția, 1 an și 8 luni.

PETRU, Vasile I. Țăran din comuna Puchenii Moșneni — Prahova. Condamnat. Detenția, 3 ani.

PETRUC, Eugen. Ajutor de comandant la Miliția județului Timiș. Membru al organizației *Partizanii României Mari*, inițiată de Ion Tănase. Petruc a dezertat în februarie 1949 din postul său și s-a alăturat partizanilor. Organizația își propusese să ocupe orașele mari din Banat, inclusiv Aradul, în noaptea de 18 spre 19 martie 1949. Eugen Petruc ar fi urmat să preia comanda Timișoarei. Arestat, împreună cu alți 207 membri ai grupului, în majoritatea lor, țărani, cu o zi înainte de declanșarea răscoalei anticomuniste.

PETRUCĂ, Constantin. Născut la 12 aprilie 1914, în comuna Belint — Severin. Țăran arestat de Securitatea Timișoara.

PETRUGAN, Ioan. Născut în 1921, la Beiuș — Bihor. Avocat arestat în 1948 și anchetat la Securitatea Oradea. Judecat într-un lot de 58 de persoane și condamnat, de Tribunalul Militar Cluj, printr-o sentință semnată de președintele completului, colonelul Vasile Vlațiu, la 8 ani de închisoare.

PETRUȘ, Nifon. Născut la 25 martie 1927, în comuna Valea Hranei — Sălaj. Ieromonah la Mănăstirea Sfânta Ana din parohia Boiereni — Maramureș. Arestat de Securitate în 1953, pentru că le oferise

sprijin (alimente și medicamente), îi spovedise și îi împărtășise pe preotul greco-catolic Atanasie Oniga și pe studentul Mitrea Dobre, care erau urmăriți de Securitate. Arestat într-o noapte, de o echipă de 20 de securiști. Torturat cu barbarie, timp de 6 luni, în anchetele Securității din Baia Mare (călcat în picioare, bătut la tălpi etc.). Când își pierdea cunoștința din cauza chinurilor, tortionarii îl trezeau turnând peste el găleți de apă. Cu toate presiunile, nu a recunoscut faptele aberante care îi fuseseră puse în sarcină (apartenența la Mișcarea Legionară, aprovizionarea cu arme și muniții a partizanilor anticomuniști și încercarea de a evada din arest). Cu cătușe la

mâini și la picioare, a fost dus la închisoarea din Satu-Mare, și apoi la Oradea, unde i s-a înscenat procesul și a fost condamnat, de Tribunalul Militar Cluj în deplasare, la 7 ani de închisoare. Detenția în minele de plumb de la Baia Sprie (unde a muncit 2 ani, participând și la o grevă a foamei de 15 zile, împotriva condițiilor inumane de detenție), Aiud și Gherla (unde a stat 4 ani; a fost închis 10 zile la “Neagra”; în Săptămâna Patimilor, a sposedit 2000 de deținuți și a oficiat Sfânta Liturghie). După expirarea pedepsei, în ianuarie 1960, a mai primit încă 2 ani de domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, la Fundata, lângă Slobozia. În timpul detenției a fost duhovnicul nevinovaților aruncați în temnițe, iar în Bărăgan a devenit ocrotitorul sufletelor aruncate în bordeie, tot fără să aibă vreo vină. În pustietatea Bărăganului a reușit, împreună cu deportații, să ridice o biserică, prin care a întreținut flacăra credinței și a speranței. Părintele Nifon Petruș a rămas la Fundata și după expirarea perioadei de domiciliu obligatoriu, alături de comunitatea pe care o formase și care îl adoptase. S-a opus cu mult curaj buldozerelor care ar fi trebuit să dărâme satul și biserița.

PETRUȘCA, Iuliu. Din Satu-Mare. Avocat domiciliat în București (str. Silvestru). Secretar al lui Iuliu Maniu, director de personal la Societatea de Telefoane. Arestat la 15 august 1949 și condamnat. Detenția la Jilava, Aiud, Gales și Peninsula.

PETRUȘCU, Iacob. Din comuna Cotiugenii Mari — Soroca (Basarabia). Directorul școlii de acolo. Arestat în 1941, de autoritățile sovietice, înainte de intrarea trupelor românești în Basarabia. Deportat în Siberia, unde a murit în 1942, la Ivdel — regiunea Sverdlovsk.

PETRUȚ, Dumitru. Din comuna Bicaciu-Solonta. Socotit “chiabur”, a fost executat, pentru a înspăimânta populația, în noaptea de 2 spre 3 august 1949, în timpul războalei țărănești care cuprinsese județele Arad și Bihor.

PETRUȚ, Ioan. Țăran din comuna Lăpușul Românesc. Arestat pentru că se împotrivese trecerii bisericii greco-catolice

din comună în posesia bisericii ortodoxe și pentru că îl salvase de la arestare pe preotul Atanasie Oniga, la 26 octombrie 1948. Arestat în noaptea de 26 octombrie 1948 și torturat în ancheta Securității Dej, de către Nicolae Briceag. Achitat, prin sentința 500/11.02.1949, de “delictul de violență” pentru care fusese trimis în judecată. Eliberat după ce fusese ținut mai mult de 3 luni în anchete.

PETRUȚ, Octavian. Născut la 23 decembrie 1947, în comuna Birda — Timiș. Vezi Petruț, Persida.

PETRUȚ, Persida. Născută la 25 martie 1925, în comuna Birda — Timiș (nr. 217). Domiciliu obligatoriu, împreună cu fiul său, Octavian, în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PETRUȚ, Petre. Preot greco-catolic din Baia Mare. Arestat la 3 august 1949.

PETRUȚ, Simion. Născut la 10 august 1953, în domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, la Valea Viilor, unde erau deportați părinții săi, originari din comuna Bobda (nr. 248).

PETRUȚ, Teodor Gh. Născut în 1907. Din Timișoara. Prizonier de război în URSS. Întors în România, a fost arestat și închis.

PETRUȚ, Vasile. Condamnat. Detenția la Jilava (1950).

PETRUȚIU, Viorica. Învățătoare din Buzău. Arestată și condamnată după 1957. Detenția la Miercurea-Ciuc, Arad și Oradea, de unde a fost eliberată.

PETSI, Marina. Țărană din comuna Checea — Timiș. Deportată la 18 iunie 1951, într-un grup de 88 de țărani. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Frumușița, 4 ani.

PETTALA, Johann. Născut în 1905, în comuna Bacova — Timiș (nr. 158). Deportat în URSS, la muncă forțată. A murit în Bazinul Donbas.

PETTALA, Johann. Născut în 1906, în comuna Bacova — Timiș (nr. 323). Deportat în URSS, la muncă forțată. A murit în Donbas.

PETTALA, Josef. Născut în 1902, în comuna Bacova — Timiș. Deportat în 1945, în URSS, la muncă forțată. A murit în Bazinul Donbas.

PETTALA, Josef. Născut în 1905, în comuna Bacova — Timiș (nr. 384). Deportat în 1945, în URSS, la muncă forțată. A murit în Donbas.

PETTALA, Josef. Din Bacova — Timiș (nr. 323). Deportat în 1945, în URSS, la muncă forțată. A murit în Donbas.

PETTALA, Katharina. Născută în 1925, în comuna Bacova — Timiș (nr. 431). Deportată în 1945, în URSS. A murit în Donbas.

PETTALA, Katharina. Din comuna Măureni (nr. 561). Deportată în URSS, unde a murit la vârsta de 21 de ani.

PETTE, Gheorghe T. Născut la 25 iulie 1924. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 2 ani și 6 luni.

PETTER, Ioan. Funcționar din Bacău. Condamnat de Tribunalul Militar Galați.

PETTL, Matias. Născut în 1927, la Gottlob — Timiș (nr. 295). Deportat la 15 ianuarie 1945, în URSS, de unde a revenit.

PETYO, Ioan. Născut la 18 septembrie 1934. Tractorist din Siria — Arad. Arestat în 1965 și condamnat, de Tribunalul Arad, la 2 ani de închisoare, pentru "huliganism politic". Detenția la Aiud.

PETZ, Johann. Născut la 16 octombrie 1905, în comuna Sânmăriei (nr. 413). Deportat în 1945, în URSS, la muncă forțată. Amurit la 18 mai 1947, în Donbas.

PETZAK, Robert. Născut la 21 iulie 1907, la Reșița. Deportat în 1945, în URSS, unde a și murit, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PETȚ, Anton (frate cu Peț, Gheorghe). Preot greco-catolic din comuna Răchiteni — Iași. A găzduit-o pe aviatoarea Smaranda Brăescu, pe care Securitatea o puse sub urmărire, pentru că semnase, în 1946, un memoriu adresat Organizației Națiunilor Unite, alături de generalul Aldea, Gr. T. Popa, actorul Constantin Tănase ș.a., prin care înaltul for era înștiințat că alegerile din noiembrie 1946 fuseseră falsificate de comuniști. Smaranda Brăescu fusese condamnată, în contumacie, la 2 ani de închisoare. La Anton Peț o adusesse un alt preot, Dumitru Matei. În timp ce stătea ascunsă, a fost recunoscută de un ceangău care făcuse școala de parașutiști și care l-a anunțat pe șeful de post din

Răchiteni. Acesta l-a pus în gardă pe Anton Peț, care a dus-o pe S. Brăescu la fratele său, tot preot, Gheorghe Peț, din comuna Butea, de lângă Roman. Anton Peț a fost arestat și condamnat, prin sentința 562/24.03.1951, la 5 ani de închisoare, în lotul de 6 persoane condamnate pentru că o ajutasera pe Smaranda Brăescu.

PETȚ(I), Gheorghe (frate cu Peț, Anton). Preot romano-catolic din comuna Butea — Iași, de lângă Roman (în lunca Siretului). Ordonat episcop în clandestinitate, a fost pus sub urmărire de Securitate. La 6 august 1949, forțe importante au sosit în comună, pentru a-l aresta, dar au întâmpinat o rezistență neașteptată. Peste 3.000 de săteni au venit, la chemarea clopotelor, pentru a-și apăra preotul. Securității au adus o tanchetă, au înconjurat satul cu tunuri și au trimis un avion să arunce petarde asupra satului. Mașinile securiștilor au fost răsturnate de țărani, iar două dintre ele au fost distruse. Securitatea a operat multe arestări în comună. Preotul a stat ascuns și a fost arestat mai târziu, fiind învinuit și pentru faptul că o ascunsese pe aviatoarea Smaranda Brăescu. Condamnat, prin sentința 562/24.03.1951, la 5 ani de închisoare. Detenția la Sighet și Râmnicu-Sărat, de unde a fost eliberat, în 1955.

PETȚA, Alexandru. Avocat din Lugoj. Arestat în 1948, de Securitatea Timișoara și torturat, prin lovituri în testicule, de către Vida Nedici. După arestarea Videi Nedici a fost mutat la Ocele Mari, unde după 3 ani a fost vizitat de un securist, care l-a întrebat dacă își amintise, între timp, "crimele" pe care le făptuise împotriva regimului, pentru că Securitatea avea destul timp să aștepte mărturisirile lui. Sfătuit de un avocat, Al. Peța i-a spus securistului că nu-și amintea nimic, dar că, dacă securistul știa ceva și scria pe hârtie, era gata să semneze declarația. Așa s-a și întâmplat și, în 1952, a fost condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 6 ani de închisoare, pentru "uneltire". La recurs, pedeapsa i-a fost redusă cu 2 ani, dar până să ajungă ordinul de eliberare la administrația închisorii, Al. Peța executase deja 5 ani și 3 luni de detenție.

PFAFEL, Anna. Născută în 1924, la Lindenfeld — Caraș-Severin. De naționalitate germană. Deportată în 1945, în URSS. A murit în același an, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PFAFEL, Anton. Născut în 1904, la Sălăgelul Nou — Caraș-Severin. Deportat în 1945, în URSS, la muncă forțată. A murit în același an, în Donbas.

PFAFEL, Stephan. Născut în 1931, la Lindenfeld — Caraș-Severin. Deportat în 1945, în URSS, la muncă forțată. A murit în același an.

PFAFFENRATH, Eva. Născută în 1914. Din Periam (nr. 584). Omorâta de sovietici, în octombrie 1944.

PFAFFENRATH, Michael. Din Becicherecul Mic. Împușcat în octombrie 1944, de partizani comuniști sârbi, în timp ce încerca să plece din România, pentru a scăpa de represiunea trupelor sovietice.

PFEIFFER, Anna. Născută în 1919, la Măureni — Timiș (nr. 388). De naționalitate germană. Deportată în URSS, unde a murit.

PFEIFFER, Anna. Din comuna Lovrin — Timiș (nr. 517). De naționalitate germană. Deportată în 1945, în URSS, la muncă forțată. A murit acolo.

PFEIFFER, Anna. Vezi Pfeiffer, Josef (zis J. Fuchs).

PFEIFFER, Anna. Vezi Pfeiffer, Wendelin.

PFEIFFER, Annamaria. Născută în 1877, în comuna Neundorf — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Jilavele — Ialomița, 4 ani, de la 18 iunie 1951, împreună cu membrii familiei, Josef (născut în 1911), Magda (n. 1913) și Nicolae (n. 1933).

PFEIFFER, Annamaria. Născută în 1891, în comuna Neundorf — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Gârbovi, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951, împreună cu membrii familiei, Magdalena (născută în 1937) și Mihai.

PFEIFFER, Annamaria. Născută în 1915, în comuna Neundorf — Timiș (nr. 275). Deportată în 1945, în URSS. A murit în același an, în Donbas, în condiții de exterminare.

PFEIFFER, Antoniu. Născut în 1882, în comuna Neundorf — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Moldoveni — Ialomița, de la 18 iunie 1951, împreună cu membrii familiei, Ecaterina (născută în 1892), Elisabeta (n. 1907), Teresia (n. 1926) și Antoniu (n. 1929).

PFEIFFER, Antoniu. Vezi Pfeiffer, Antoniu (n. 1882).

PFEIFFER, Barbara. Vezi Pfeiffer, Teresia (n. 1908).

PFEIFFER, Cristina. Vezi Pfeiffer, Teresia (n. 1908).

PFEIFFER, Ecaterina. Vezi Pfeiffer, Antoniu (n. 1882).

PFEIFFER, Ecaterina. Vezi Pfeiffer, Josef.

PFEIFFER, Elisabeta. Vezi Pfeiffer, Antoniu (n. 1882).

PFEIFFER, Francisc. Vezi Pfeiffer, Maria.

PFEIFFER, Francisc. Vezi Pfeiffer, Teresia (n. 1908).

PFEIFFER, Francisca. Vezi Pfeiffer, Maria.

PFEIFFER, Gheorghe. Vezi Pfeiffer, Maria.

PFEIFFER, Gheorghe. Vezi Pfeiffer, Wendelin.

PFEIFFER, Harold. Născut în 1926, la Reșița. Deportat în 1945, în URSS, la muncă forțată. A murit acolo.

PFEIFFER, Ioana. Născută în 1922, în comuna Neundorf — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Moldoveni — Ialomița, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951, împreună cu fiul ei, Josef (n. 1941).

PFEIFFER, Josef. Din comuna Neundorf — Timiș (de lângă Lipova). Născut în 1905. De naționalitate germană. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Coșereni, 4 ani, de la 18 iunie 1951, împreună cu membrii familiei, Ecaterina (n. 1897) și Magdalena (n. 1923).

PFEIFFER, Josef. Vezi Pfeiffer, Annamaria (n. 1877).

PFEIFFER, Josef. Vezi Pfeiffer, Ioana.

PFEIFFER, Josef (zis Joschka Fuchs). Din comuna Lovrin — Timiș. De naționalitate germană. Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția sa, Anna (născută Jost) și cu mama acesteia, Barbara Jost (născută

Uhli), în Bărăgan, la Zagna-Vădeni, de la 18 iunie 1951.

PFEIFFER, Magda. Vezi Pfeiffer, Annamaria (n. 1877).

PFEIFFER, Magdalena. Vezi Pfeiffer, Annamaria (n. 1891).

PFEIFFER, Magdalena. Vezi Pfeiffer, Josef.

PFEIFFER, Margareta. Născută în 1916, în comuna Iecea Mare. Deportată în 1945, în URSS, la muncă forțată. A murit în 1948, în Donbas, în condiții de exterminare.

PFEIFFER, Maria. Născută în 1883, în comuna Neundorf — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Gârbovi, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951, împreună cu membrii familiei, Francisca (născută în 1920), Francisc (n. 1932) și Gheorghe (n. 1940).

PFEIFFER, Matei. Vezi Pfeiffer, Teresia (n. 1908).

PFEIFFER, Mihai. Vezi Pfeiffer, Annamaria (n. 1891).

PFEIFFER, Nicolae. Vezi Pfeiffer, Annamaria (n. 1877).

PFEIFFER, Teresia. Născută în 1908, în comuna Neundorf — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Jilavele — Ialomița (lângă Armășești), 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951, împreună cu membrii familiei, Matei (născut în 1898), Cristina (n. 1899), Francisc (n. 1906), Barbara (n. 1929) și Teresia (n. 1931).

PFEIFFER, Teresia. Vezi Pfeiffer, Antoniu (n. 1882).

PFEIFFER, Teresia. Vezi Pfeiffer, Teresia (n. 1908).

PFEIFFER, Wendelin. Născut în 1884, în comuna Neundorf — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Jilavele — Ialomița, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951, împreună cu membrii familiei, Anna (născută în 1890) și Gheorghe (n. 1924).

PFEIFFER, Wilhelm. Din Reșița. Deportat în 1945, în URSS, la muncă forțată. A murit în bazinul carbonifer Donbas.

PFEIFFER, Wilhelmina. Născută la 19 aprilie 1914, la Timișoara. Deportată

la 14 ianuarie 1945, în URSS, la muncă forțată. S-a întors la 6 august 1947.

PFRSCH, Peter. Născut la 19 octombrie 1900, în comuna Biled — Timiș (nr. 594). De naționalitate germană. Deportat în 1945, în URSS, la muncă forțată. A murit în Donbas.

PFLANZER, Anna. Din comuna Lovin — Timiș (nr. 544). De etnie germană. Deportată în 1945, în URSS, și supusă regimului de muncă forțată. A murit acolo.

PFLANZER, Katharina. Născută în 1920, în comuna Livezile — Timiș. Deportată în URSS, unde a murit.

PFLANZER, Mathias. Născut la 5 iunie 1914, la Parta — Timiș. Deportat în 1945, în URSS, unde a murit, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PFLANZER, Mathias. Din comuna Grăniceri — Timiș. Deportat în 1945, în URSS, unde a murit.

PFLANZER, Sofia. Născută în 1922, în comuna Grăniceri — Timiș. Deportată în 1945, în URSS, unde a murit.

PFLEGE, Wilhelm. Născut în 1900, în comuna Bacova (nr. 382). De naționalitate germană. Deportat în 1945, în URSS, unde a murit.

PHILDER, Hermina. Scriitoare de origine germană. Arestată în 1960, pentru că făcea parte dintr-un grup care purtase “discuții dușmănoase” și pentru că răspândise un discurs al fratelui ei, care se găsea în Germania. Anchetată la Securitatea Uranus (București), de echipa lui Gheorghe Enoiu, specializată în torturi. Condamnată, prin sentința 486/15.05.1960 a Tribunalului Militar București, la 6 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Miercurea-Ciuc. Eliberată în 1964, prin grațiere.

PHILIPP, Jacob. Din Freidorf — Timiș. De naționalitate germană. Capturat de partizani comuniști sârbi. A murit în 1945, într-un lagăr iugoslav.

PHILIPP, Josef. Născut în 1900, în Aradul Nou. Deportat în 1945, în URSS. A murit în 1946, în Donbas, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PHILIPP, Josef. Născut în 1927, în Aradul Nou. Deportat în 1945, în URSS. A murit în 1946, în Donbas.

PHILIPP, Josef. Din Sânmicolau Mic. Ucis la sfârșitul lui septembrie 1944,

de trupele sovietice care invadaseră comuna și îi masacraseră pe locuitorii de origine germană.

PHIPHE, Vendelin Gh. Născut la 20 octombrie 1899, în comuna Petrești-Carei. Condamnat în 1952. A murit la 3 martie 1953, în lagărul de la Poarta Albă, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PHONE, Marcel. Cetățean german de origine evreiască. Crescut în Marea Britanie. A studiat în Franța și a trăit în URSS. Corespondent de presă. Arestat în 1949 și condamnat în 1951, pentru “înaltă trădare” și “spionaj”, în același lot cu Sergiu Dan. Detenția la Margineni, Jilava și Pitești.

PIARD, Malwine. Din comuna Tomnatic (nr. 225). Deportată în 1945, în URSS, unde a murit.

PIATCA, Martin. Născut în 1887, la Moravița — Timiș. Omorât în 1945, în timp ce încerca să se refugieze din calea trupelor sovietice.

PIATKA, Josef. Născut la 21 iulie 1899, la Bulgăraș — Timiș (nr. 597). Deportat la 15 ianuarie 1945, în URSS. A murit la 1 ianuarie 1948, la Stalino-Donbas, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PICA, Ada D. Vezi Pica, Dumitru L.

PICA, Ana I. Născută la 23 iulie 1922. Deportată în URSS, 1 an și 11 luni.

PICA, Aurora D. Vezi Pica, Dumitru L.

PICA, Dumitru L. Născut în 1899. Din Chișinău — Basarabia. Condamnat la moarte, în 1941, de sovietici, ca membru al Gărzii de Fier din România. Soția, Emilia (născută în 1909) și copiii, Gheorghe (n. 1924), Aurora (n. 1931), Greta (n. 1935) și Ada (n. 1938) au fost deportați în 1941, în Djambul.

PICA, Emilia. Vezi Pica, Dumitru L.

PICA, Gheorghe D. Vezi Pica, Dumitru L.

PICA, Greta D. Vezi Pica, Dumitru L.

PICA, Ioan (tatăl lui Pica, Victor-Ioan I.). Fierar din comuna Râușor, lângă Făgăraș.

Arestat și condamnat, în 1951, la 2 ani de închisoare. Rearestat, torturat la Securitate și condamnat din nou. A murit în 1962, la închisoarea Aiud, în condiții de exterminare.

PICA, Valer. Țăran din comuna Râușor, lângă Făgăraș. Detinut.

PICA, Victor-Ioan I. Născut la 22 martie 1933, în comuna Râușor, lângă Făgăraș — Brașov (pe valea pârâului Sebeș). Elev la Liceul *Negru Vodă* din Făgăraș. Arestat în 1948, cu un grup de colegi și condamnat la 1 an

de închisoare. Detenția la Târgșor, de unde a fost eliberat, împreună cu Ion Mogoș, care avea să devină o figură de legendă a Rezistenței românești. Între timp, mai mulți tineri făgărășeni plecaseră în munți și se grupaseră în jurul lui Ion Gavrilă-Ogoranu, într-un grup de rezistență anticomunistă. Victor Pica a încercat și el să ia legătura cu prietenii săi aflați în munți. La 16 noiembrie 1950, casa părintească i-a fost luată cu asalt, în plină zi, și a fost arestat, cu toată împotrivirea surorii și a tatălui. De altfel, întreaga regiune se afla sub asediu. În noaptea de 6 spre 7 noiembrie 1950, studentul Marcel Cornea (partizan) fusese împușcat, după ce fusese prins în casa învățătorului Ion Pridon, din comuna Pârâu. În jur de 30 de țărani fuseseră arestați. Victor Pica a fost dus la Făgăraș, în casa doctorului Giurcă (aflat și el la închisoare), în care se instalase Securitatea, și unde a fost torturat de căpitanul Stoica *Ciungul* și de colonelul Kalusek, venit de la Brașov. În 1951, a fost condamnat la 8 ani de închisoare, dar a fost ținut în temniță 5 ani peste pedeapsa primită, până în 1964, când a fost eliberat, prin grațiere. În 1970, a mai fost arestat încă o dată și a primit o condamnare de 2 ani, cu executare la locul de muncă. După 1989, a devenit deputat P.N.Ț. de Brașov.

PICHIN, Anastasia F. Născută în 1875, la Rediul Mare — Dondușeni (Basarabia). Deportată în 1941, la Novosibirsk, împreună cu sora ei, Elena.

PICHIN, Elena F. Vezi Pichin, Anastasia F.

PICHIN, Vladimir F. Născut în 1899, la REDIUL MARE — DONDUȘENI (Basarabia). Membru P.N.L. Omorât în 1941, de trupele sovietice aflate în retragere.

PICHIU, Rodica. Născută la 19 martie 1952, la ȘIVIȚA — GALAȚI. Domiciliu obligatoriu.

PICHLER, Josef. Născut în 1902, la SÂNPETRU NOU — TIMIȘ. De etnie germană. Deportat în URSS, unde a murit, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PICIOC, Elena I. Născută la 3 februarie 1938. Din CONSTANȚA. Domiciliu obligatoriu, 1 an și 9 luni.

PICIOC, Iani I. Născut la 11 mai 1933, la CONSTANȚA. Domiciliu obligatoriu, 1 an și 9 luni.

PICIOR, Loghin. Născut în 1893. Condamnat. A murit la închisoare, în 1960.

PICIOROGA, Victor M. Născut la 30 mai 1898, în comuna GRIVIȚA — GALAȚI. Căpitan domiciliat la BRĂILA. Arestat la 15 aprilie 1952 și condamnat. A murit la 23 februarie 1953, la MIDIA, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PICIORUȘ, Constantin. Subofițer de jandarmi. Condamnat în 1950. Detenția la JILAVA, GHERLA ȘI ÎN MINA DE PLUMB BAIA SPRIE (1953).

PICIORUȘ, Ion. Țăran din MEIDANCHIOI — TULCEA. Condamnat la 26 martie 1958, pentru că luase parte la o răscoală împotriva colectivizării, la 17 ianuarie 1958 (vezi și PETRINGEANU, Gheorghe).

PICIORUȘ, Petre. Din CÂMPULUNG-MUSCEL. Arestat la 20 iulie 1951. A primit o condamnare administrativă de 60 de luni. Detenția la GHENCEA (BUCUREȘTI), GALAȚI, FAGĂRAȘ ȘI ÎN LAGARELE DE MUNCĂ FORȚATĂ, SALIGNY ȘI POARTA ALBĂ. Eliberat la 19 decembrie 1955.

PICIORUȘ, Silvestru. Din BUZĂU. Condamnat în 1950, pentru “discuții dușmănoase împotriva regimului”. Detenția în mina de plumb de la Baia Sprie (1951).

PICIU, Petre C. Născut la 2 octombrie 1926, în comuna MORȚENI, de lângă GAȘTI. Țăran arestat în 1961, pentru că luase parte la revolta din comună, în cursul căreia țărani distruseră sediul colectivei agricole ce își ridicaseră cererile de înscriere, care le fuseseră smulse prin forță. Activiștii

de partid, înspăimântați, au fugit și au chemat armata. Securitatea a arestat peste 20 de țărani și i-a dus la Pitești, unde au fost torturați și de unde au fost, apoi, trimiși la muncă forțată, în Bălțile Dunării. Petre Piciu a fost condamnat, prin H.C.M. 282/1958, la 48 de luni de muncă forțată. Eliberat prin ordinul M.A.I. E/10.102, de la 6 aprilie 1962.

PICOLȚ, Alexandru. Arestat în 1950 și condamnat la 20 de ani de muncă silnică, în procesul înscenat în jurul Legăției Franceze de la București.

PICOȘ, Florian I. Născut la 15 octombrie 1899, în comuna GALDA DE JOS. Membru al *Frontului Apărării Patriei Române*, condus de maiorul Nicolae Dabija, care acționa în Munții Apuseni și Retezat (Muntele Mare, Cracău și Mesentea). A reușit să scape, o dată, din încercuirea Securității, atunci când fusese descoperită, din cauza unei trădări, ascunzătoarea partizanilor. Arestat, totuși, în martie 1949, torturat cu sălbăticie de Gheorghe Crăciun și echipa lui de torționari și condamnat, prin sentința 848/20.10.1949 a Tribunalului Militar Sibiu, la 20 de ani de muncă silnică. Din același lot cu Florian Picoș, au fost executați, la 28 octombrie 1949, la Sibiu, 7 partizani, în frunte cu maiorul Dabija. Ceilalți, inclusiv Picoș, au fost duși la închisoarea din Cluj. Prin adresa 17.007/5.04.1950, colonelul Patriciu, șeful Securității Cluj, cerea închisorii din Cluj predarea a 6 condamnați cu pedepse de peste 15 ani: “*Rugăm a preda delegatului nostru pe următorii deținuți ce se află încarcerati în penitenciarul d-voastră și care ne sunt necesari pentru cercetări: Picoș Florian, Florin Mihai, Dalea Emil, Olteanu Emil, Beldeanu Ion și Mărgineanu Petre*”. Toți aceștia au fost executați, în noaptea de 5 aprilie 1950, de către Gheorghe Crăciun, din ordinul lui Alexandru Nicolșki. După 7 ani de la asasinat, familia lui Petre Mărgineanu a fost informată, pentru a se acoperi crima, că acesta și ceilalți 5 colegi de lot ar fi murit la închisoarea Aiud. Au fost înregistrați, ca decedați, și în registrul special al Sfatului Popular din Cluj, în 1957.

PICOȘ, Gheorghe. Țăran din comuna Galda de Jos. Membru al *Frontului Apărării Patriei Române*, condus de maiorul Nicolae Dabija. Arestat și ucis în ancheta Securității Sibiu, alături de alte 10 persoane.

PICSI (?). Avocat din Arad. Arestat și condamnat în lotul lui Szoboszlai Aladar. A murit la închisoare.

PICTSCH, Adalbert. Născut în 1887. Avocat din Arad. Arestat în 1956, în lotul preotului Szoboszlai Aladar, șeful unei organizații anticomuniste. A murit la 26 noiembrie 1958, la închisoarea Galați.

PICU, Dan-Lucian. Născut la 2 mai

1938, la Sfântu-Gheorghe. Fiul unui judecător și al unei farmaciste (al cărei tată fusese deținut politic). Student în anul III la Facultatea de Mecanică din

Brașov. “Demascat”, într-o ședință publică, de către comuniștii din facultate, la 23 octombrie 1958. Înviniut de Fîro Iuliu, secretar B.O.B., ca “dușman al poporului”, care dăduse dovezi de “cosmopolitism” și avusese o “atitudine retrogradă”. Dan Picu a fost exclus din facultate și nevoit să se angajeze ca fochist. Arestat de Securitatea Brașov, judecat, începând cu 21 ianuarie 1959, și condamnat, prin sentința 135/16.04.1959 a Tribunalului Militar Sibiu, pronunțată de președintele completului, Dragoș Cojocaru (cel care pronunțase numeroase condamnări la moarte ale partizanilor anticomuniști), la 8 ani de închisoare. În sentință se spuneau următoarele: “*Interogați în instanță, inculpații nu recunosc nici una din faptele ce le-au fost puse în sarcină, ele însă se dovedesc cu depozitiile martorilor: Parfenie, Enache Iulian, Grama Eugen, Lupașcu Paraschiv, Iavorschi Pavel, Fîro Iuliu*”. După condamnare, Dan Picu a fost deținut la: Brașov, Codlea, Jilava, Strâmba, Stoenеști și Gherla, de unde a fost eliberat, prin grațiere, la 14 mai 1963. Iuliu Fîro (născut în 1939, la Brașov), denunțatorul lui Dan Picu, cel care poartă principala vină pentru anii de detenție ai acestuia, a ajuns, după 1989, deputat din partea P.R.M. și delegat al României pe lângă Parlamentul European. Un alt martor

al acuzării în procesul lui Picu a fost Nicolae Parfene, pretinsul revoluționar din 1989, dar despre care Vlad Nicolae scria, în *Garda Tineretului Român*: “*A încercat acest Parfene să-l ducă, cu mașina personală, din Brașov la București, pe căi ocolite, pe tov. Gheorghe Pană șlider comunist, membru în C.C., fost primar al Bucureștiului, responsabil de distrugerea patrimoniului istoric al orașului; n.n.ț, fără să știe, pasămite, pe cine avea în mașină, dar a fost interceptat la Bran. Este, acest Parfene, una și aceeași persoană cu acela care s-a cocoțat în funcția de președinte al organizației Amnesty International — filiala Brașov*”.

PICU, Emil. Născut în 1896, în comuna

Poiana — Dolj. În-vățător domiciliat în Craiova (Parcul Crizantemelor, nr. 21). Arestat în 1958, învinuit că ar fi fost unul dintre inițiatorii împotrivrării la colectivizarea

agricolă. Torturat la Securitatea Craiova, de un căpitan anchetator, care i-a înscenat și procesul. Condamnat, de Tribunalul Militar Craiova, la 8 ani de muncă forțată. Detenția la Brăila, Ostrovul Mare (unde a participat, 3 ani și jumătate, la construirea unui dig) și Periprava (unde a tăiat stuf). A reușit, cu greu, să supraviețuiască muncii infernale și a fost eliberat, prin grațiere, în 1964. S-a stabilit la Craiova.

PICU, Florea P. Născut la 28 iulie 1910, în comuna Poiana Mare—Calafat — Dolj. Arestat la 11 iunie 1959 și torturat la Securitatea Craiova, pentru că ar fi fost membru al Mișcării Legionare și pentru că “*adusese injurii membrilor de partid școmunist; n.n.ț*”. Judecat, într-un proces înscenat, fiind acuzat că îndemnase oamenii să nu primească pământurile care le fuseseră repartizate de Sfatul Popular, în locul celor care le fuseseră furate prin colectivizarea forțată, să nu se înscrie în colectiva agricolă, să nu meargă la muncă și să-și ia atelajele confiscate. Condamnat la 10 ani de muncă silnică. Detenția în lagăre din Bălțile Dunării.

PIELARU, Marin. Din Pitești. Arestat la 30 septembrie 1954 și condamnat pentru “uneltire”. Detenția la Securitatea din Uranus (București), Jilava, Codlea, Poarta Albă și Gherla. La 30 septembrie 1957, în loc să fie eliberat, a fost trimis, pentru încă 5 ani, cu domiciliu obligatoriu, în Bărăgan. Eliberat la 28 septembrie 1962.

PIELE, Ștefan. Mecanic de 39 de ani, din București. Rănit în seara de 24 februarie 1945, în timpul manifestației de sprijinire a prim-ministrului, generalul Nicolae Rădescu, din fața Ministerului de Interne. Mașina comunistă, din care s-a tras din plin asupra mulțimii, a trecut pe str. Academiei și a lăsat în urmă 4 morți și 30 de răniți.

PIELEANU, Constantin. Arestat în 1951, fiind considerat principalul element de legătură între partizanii din Câmpulung-Muscel. Anchetat la Securitatea din Pitești.

PIENCZYKOWSKY, Iosif. Condamnat în 1961, de Tribunalul Militar București. Detenția la Securitatea din Uranus și Aiud. Eliberat la 31 ianuarie 1969, după ce executase 7 ani și 6 luni de închisoare.

PIEPTĂNARU, Ion. Născut la 30 iulie 1918, la Recaș — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, din 1951.

PIERSIC. Medic veterinar. Tatăl actorului Florin Piersic. Deținut politic.

PIETRARU. Membru P.S.D. Independent, arestat în 1949, în grupul celor rămași fideli liniei lui Constantin-Titel Petrescu. Detenția la Ocnele Mari.

PIETRARU, Claudiu. Căpitan. În calitate de comandant al Batalionului 1 din Sectorul 363 Lucru de pe litoralul Mării Negre, a luat parte la executarea, din ordin sovietic, a fortificațiilor care ar fi trebuit să servească în cazul izbucnirii unui conflict generalizat, între URSS și SUA, în contextul escaladării Războiului din Coreea. Arestat în 1952, alături de alți aprox. 15 ofițeri vechi, din Armata Regală, acuzați de “sabotaj”, în scopul de a oferi vinovați pentru lucrările inutile de pe litoral. Anchetat cu brutalitate și condamnat, prin sentința 515/19.12.1953 a Tribunalului Suprem — Colegiul Militar, la 12 ani de închisoare, pentru “sabotaj”.

În aceeași perioadă, fuseseră executați cei acuzați de sabotarea lucrărilor de la Canal. Dezastrul economic produs de politica impusă de Moscova trebuia justificat, prin orice mijloace. După 2 ani, producându-se o relaxare în politica internațională, Claudiu Pietraru a fost grațiat, prin decretul 535/8.12.1955, împreună cu toți ceilalți membri ai lotului.

PIETREANU, Ilarion I. Din Târgu-Cărbunești — Gorj. Arestat la 26 iunie 1959 și dus la penitenciarul din Craiova, comandat de maiorul Ionescu, unde a stat în celulă cu 2 preoți aduși de la Securitatea Craiova, mutilați în bătaie. După câteva zile, a fost dus, într-un grup de arestați necondamnați, la Periprava, unde a fost supus regimului de muncă forțată și bătailor căpitanului Copilu și plutonierului Ueșu. După 3 luni, a fost mutat în lagărele de muncă forțată din Bălțile Dunării. La jumătatea lui noiembrie 1959, a fost dus din nou la Periprava și obligat să lucreze la tăiatul stufului, în plină iarnă, îmbrăcat numai cu hainele de vară, în care fusese arestat. Bătut și înfometat. La 20 ianuarie 1960, a fost trimis pe un șlep, la închisoarea Galați, de unde, după 10 zile, a ajuns la Jilava. După alte 10 zile, a fost dus la închisoarea Craiova, unde a stat, într-un regim de cruntă foamete și teroare, până la 26 iunie 1962, în aceeași celulă cu preotul Ion Cernăianu, din Târgu-Jiu, și cu avocatul Hotinceanu, din Craiova. Eliberat la 26 iunie 1962, i s-a înmănat biletul de eliberare, care conținea numărul deciziei prin care fusese condamnat administrativ. A doua zi, biletul de eliberare i-a fost luat de un ofițer de securitate, care i-a spus că nu trebuia să păstreze acel bilet, pentru că arestarea lui fusese o greșeală. Ilarion Pietreanu a fost înfometat, bătut și supus muncii forțate timp de 3 ani, fără să primească vreo explicație de la “justiția” comunistă.

PIETRO, Roman S. Din Ploiești. Arestat de Securitatea Ploiești. Detenția 1 an și 6 luni.

PIETROȘEANU, Ion. Născut la 19 august 1906, în comuna Valea Lungă — Dâmbovița. Preot ortodox. Condamnat, prin sentința 1.595/14.09.1959 a Tribunalului

Raional Cămpina, la 5 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Eliberat, prin grațiere, în 1960.

PIETSCH, Adalbert. Născut în 1887. Avocat. Arestat și condamnat. A murit la 26 noiembrie 1958, la închisoarea Galați.

PIGUI, Ioan. Născut în 1900, la Peștișani — Gorj. Preot ortodox, paroh în comuna Boziceni, de lângă Roman. Arestat în vara lui 1948 și eliberat sub presiunea enoriașilor. Rearestat după o săptămână. Detenția, 12 ani. Eliberat în 1960, a slujit la Hemeiș — Bacău și Botești — Neamț. Arestat încă o dată, în 1970, și condamnat, prin sentința 298/25.09.1970 a Tribunalului Militar Iași, pentru “uneltire”, în lotul lui Gheorghe Miron.

PIGULEA, Vasile. Țăran din Banat. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Măzăreni, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PIGULEAC, Nicolae M. Născut în 1907, în comuna Bogdănești — Briceni (Basarabia). Condamnat în 1945, la 10 ani de muncă silnică, pentru “agitație antisovietică”.

PIHALȚ, Ioan T. Născut la 29 august 1880, în comuna Răchiți — Botoșani. Domiciliat la Cluj. Arestat la 1 iulie 1954, pentru “activitate intensă împotriva clasei muncitoare”. Condamnat la 12 ani de muncă silnică. Detenția la Cluj și Gherla, unde a murit, la 24 martie 1960, în condiții de exterminare.

PIHIT, Evghenia V. Vezi Pihit, Vasile S.

PIHIT, Iacov V. Vezi Pihit, Vasile S.

PIHIT, Maria V. Vezi Pihit, Vasile S.

PIHIT, Natalia V. Vezi Pihit, Vasile S.

PIHIT, Vasile S. Născut în 1914, în comuna Maximovca — Anenii Noi (Basarabia). Deportat în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Zinovia (născută în 1919) și copiii, Natalia (n. 1937), Iacov (n. 1939), Evghenia (n. 1942) și Maria (n. 1946).

PIHIT, Zinovia. Vezi Pihit, Vasile S.

PIKLOR, Katalin. Născută în 1915, la Curtici — Arad. Arestată în 1951 și condamnată, de Tribunalul Militar Timișoara, la 2 ani de închisoare. Detenția la Arad și Timișoara.

PIKLOR, Michael. Născut la 20 martie 1913, în Bencecul de Sus — Timiș. Deportat în URSS, la 15 ianuarie 1945. A murit la 31 octombrie 1945, în lagărul Stalin din bazinul carbonifer Donbas, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PILASIEVSCHI, Ana. Vezi Pilasievschi Pavel O.

PILASIEVSCHI, Elena P. Vezi Pilasievschi Pavel O.

PILASIEVSCHI, Pavel O. Născut în 1880, la Chișinău — Basarabia. Condamnat în 1949, fiind învinuit de “colaboraționism”. Deportat în Tiumen, împreună cu soția, Ana (născută în 1889) și fiica, Elena (n. 1921).

PILATH, Josef. Născut în 1898, în comuna Ferdinand — Timiș. Deportat în 1945, în URSS, la muncă forțată în bazinul Donet, unde a și murit.

PILATH, Josef. Născut în 1915, la Bistra — Caraș-Severin. Deportat în URSS. A murit la 30 decembrie 1945, în bazinul carbonifer Donet, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PILCA, Traian. Preot ortodox din Satu-Mare. Arestat în 1953 și condamnat la 3 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Recursul i-a fost acceptat și a fost eliberat, la 7 decembrie 1953.

PILEA, Ion Gh. Din Târgu-Jiu. Arestat în timp ce încerca să treacă frontiera. Condamnat și deținut, de la 29 mai 1961. Eliberat, prin grațiere, la 14 aprilie 1964.

PILGER, Dorothea. Din comuna Lovin — Timiș (nr. 568). De etnie germană. Deportată în 1945, în URSS, la muncă forțată. A murit în Donbas.

PILIPAC, Nicolae. Din comuna Oprișeni — Bucovina de Nord. Deportat în 1941, în Siberia, unde a murit în condiții de exterminare. Numele lui este înscris pe troița de la Oprișeni, printre cele 54 de nume ale victimelor pe care sovieticii le-au făcut în comună.

PILIPICI, Ana A. Vezi Pilipici, Anastase F.

PILIPICI, Anastase F. Născut în 1892, la Gura Camencii — Basarabia. Fost primar P.N.Ț. Ucis de sovietici, în 1941. Soția, Efimia (născută în 1892) și copiii, Isidor (n. 1925), Ana (n. 1928) și Gheorghe

(n. 1931) au fost deportați în 1941, în Tomsk.

PILIPICI, Efimia. Vezi Pilipici, Anastase F.

PILIPICI, Gheorghe A. Vezi Pilipici, Anastase F.

PILIPICI, Isidor A. Vezi Pilipici, Anastase F.

PILJER, Franz. Născut la 28 martie 1913, la Jimbolia. Arestat de N.K.V.D., la 15 ianuarie 1945, și deportat la muncă forțată. A murit în URSS, la 31 decembrie 1947, în condiții de exterminare.

PILLAT, Alexandrina V. Născută la 28 iulie 1898, la Târgoviște. Căsătorită, prima oară, cu Dimitrie Micescu (fratele mai mare al renumitului avocat Istrate Micescu) și a doua oară cu colonelul Vintilă Pillat. Arestată la 15 mai 1950, în baza deciziei M.A.I. 23/1950. Condamnată la 6 luni de muncă forțată, pentru că, împreună cu alte câteva zeci de persoane, vizionase, la Biblioteca Engleză din București, un film în culori despre Olimpiada din 1948. Eliberată la 15 noiembrie 1950, conform ordinului M.A.I. 367/14.11.1950. În 1960, a scris de mână, după dictarea unei rude, o carte poștală pe care aceasta a trimis-o, în București, șefului unei instituții civile, pe care l-a acuzat că se “dăduse cu rușii”. Alexandrina Pillat a fost rearestată, la 23 ianuarie 1961, alături de ruda care trimisese cartea poștală, în baza mandatului 234/24.01.1961. Anchetată la Securitatea din Uranus, unde i s-a înscenat procesul. Condamnată, prin sentința 332/1961 a Tribunalului Militar București, la 5 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Detenția la Jilava și Miercurea-Ciuc, de unde a fost eliberată, prin grațiere, la 14 aprilie 1964, conform decretului 176/1964.

PILLAT, Constantin (Dinu) I. Născut la 22 noiembrie 1921, la București (domiciliat în str. Ion Țăranu, nr. 6). Fiul poetului Ion Pillat, înrudit cu Brătienii. Profesor și cercetător. Arestat la 26 martie 1959 și ju-

decat, punându-i-se în sarcină diverse acuzații, cele mai multe dintre ele imaginare. Ar fi fost, pe rând: legionar; liberal; agent al spionajului englez (informator al lui Porter); organizator de “acțiuni subversive”, împreună cu români plecați în Occident, unde trimisese un memoriu în care critica regimul comunist; agitator în interiorul țării, prin “comentarii dușmănoase” la adresa regimului etc. Întâlnirile literare la care participase au fost transformate în “complot” și Dinu Pillat a fost inclus într-un lot de 23 de inculpați, intelectuali de seamă ai României, printre care: Constantin Noica, Alexandru Paleologu, Nicu Steinhardt, Al. O. (Păstorel) Teodoreanu ș.a. Acuzarea a folosit 32 de martori și a mai format și alte loturi de deținuți, pe care i-a condamnat pentru “omisiune de denunț”, în legătură cu lotul Noica — Pillat. Dinu Pillat a fost condamnat, prin sentința 24/1.03.1960, semnată de colonelul Adrian D. Dimitriu, la 25 de ani de muncă silnică, pentru “crimă de uneltire contra ordinii sociale”, la care s-au mai adăugat și alte pedepse, mai mici. Ancheta și înscenarea procesului au fost făcute de căpitanul Ion Preda, sub conducerea lui Gheorghe Enoiu, cunoscutul anchetator și tortionar-șef de la Securitatea Uranus. Dinu Pillat a trecut prin închisorile Jilava și Botoșani, de unde a fost eliberat, prin grațiere, în 1964.

PILLAT, Constantin (Costache) L.

Născut la 18 aprilie 1908, la Botoșani. Domiciliat în București (str. Barbu Delavrancea, nr. 52). Avocat, moșier și fruntaș P.N.L., înrudit cu Brătienii. Deputat P.N.L. de Botoșani.

L-a palmuit pe dr. Petru Groza, după congresul de înființare a Frontului Plugarilor. Arestat și condamnat, în 1949. Detenția la Jilava și Gherla, unde a trecut prin *reeducare*, fiind torturat, în camera 104, de o echipă formată din Țanu Popa, Mihai Livinschi, Cornel Popovici, Vasile Pușcașu, Mircea Târnoveanu ș.a. Bătut într-un mod bestial, cu picioare de pat,

cozi de mătură, curele; obligat să mănânce fecale și mâncare în care *reeducații* tumaseră excesiv de multă sare, fără să îi dea apă de baut. Vopsit pe față și îmbrăcat caraghios, obligat să poarte în jurul gâtului un colac de W.C. și să recite poezii în care se auto-batjocorea, în prezența directorului închisorii. Torturile au durat între 22 ianuarie și 26 martie 1951, fiind forțat să ofere informații și să recunoască relațiile pe care le avusese cu anglo-americanii. "Sfătuit" de Cornel Popovici, i-a cerut lui Țanu Popa să îl lase să meargă la ofițerul politic Constantin Avădanei, promițând că avea să furnizeze informații Securității. La 26 martie 1951 a semnat un angajament de colaborare cu Securitatea. De la Gherla, a fost trimis într-un lagăr de muncă forțată, la Onești, ca deținut administrativ. A mai fost deținut la Suceava (1952) și Borzești. La 3 iulie 1953 a fost anchetat de Ion Olaru, la închisoarea Râmnicu-Sărat. La 25 octombrie 1954 se afla la închisoarea Văcărești, de unde a fost dus să depună mărturie, ca martor al acuzații, în procesul *reeducaților* din echipa lui Eugen Țurcanu, folosiți de Securitate ca unelte, la Pitești, Gherla etc.

PILLAT, Florica I. Născută la 21 noiembrie 1909. Domiciliu obligatoriu (ultimul, la Piatra-Neamț, str. Bistriței, nr. 28). Arestată la începutul lui 1958, torturată în ancheta Securității din Bacău și judecată, într-un lot de foști moșieri, dislocați după confiscarea moșiilor, de la 3 martie 1949. Din același lot, alcătuit din aprox. 10 persoane, au făcut parte și Alexandru Flondor, Vladimir Ghica și Henric Tarangul, descendenții unor vechi neamuri boierești. Condamnată, prin sentința 328/28.05.1959, la 23 de ani de muncă silnică. Prin decizia 1.334 a Curții Supreme de Justiție, s-a examinat recursul în anulare înaintea de procurorul-general și s-a hotărât casarea sentinței de condamnare, constatându-se că instanța se pronunțase în mod eronat. În consecință, Curtea Supremă de Justiție a hotărât achitarea foștilor moșieri. La data acestei hotărâri, mulți dintre aceștia muriseră deja, din cauza torturilor la care fuseseră supuși, în timpul anchetelor, și a regimului de exterminare din închisorile comuniste.

PILLAT, Maria (mama lui Pillat, Constantin-Dinu I.). Soția poetului Ion Pillat. Moșiereasă. Domiciliu obligatoriu la Miercurea-Ciuc, de la 3 martie 1949. În 1952, se găsea la închisoare.

PILLAT, Monica (soția lui Pillat, Constantin-Dinu I.). Arestată.

PILLAT, Vasile. Moșier și magistrat. Condamnat, pentru "crimă de uelțire". În 1952, era la închisoare.

PILLES, Nikolaus. Născut la 19 ianuarie 1902, în comuna Bulgăraș — Timiș (nr. 424). Deportat în URSS, la muncă forțată. A murit în 1945, în lagărul Stalino-Donbas.

PILU. Tâmplar. Condamnat în 1950. Detenția la Jilava și Aiud (1952).

PILZ, Samuel. Născut în 1879, la Șemlac — Arad (nr. 520). Ucis în 1945, în timp ce încerca să se refugieze din calea trupelor sovietice.

PIMEN. Starețul Schitulului de la Peștera Ialomicioarei. Condamnat pentru că îl găzduise pe colonelul Gheorghe Arsenescu, partizan anticomunist. Detenția la Aiud, unde și-a păstrat intactă demnitatea evlavioasă.

PINARD, Jacqueline. Franțuzoaică arestată în 1950 și condamnată în procesul înscenat în jurul Legației Franceze de la București. Detenția la M.A.I., Mislea și Jilava.

PINARU, Teodor H. Născut la 25 iunie 1924, în comuna Băișești — Suceava. Condamnat, de Tribunalul Militar Iași, la 5 ani de închisoare, pentru "uelțire".

PINCAȘ, Dimitrie E. Vezi Pincaș, Efim I.

PINCAȘ, Efim I. Născut în 1902, în raionul Briceni — Basarabia. Acuzat de "colaboraționism" și deportat în 1949, în Kurgan (Siberia), împreună cu soția, Zinaida (născută în 1905) și copiii, Lidia (n. 1934) și Dimitrie (n. 1938).

PINCAȘ, Lidia E. Vezi Pincaș, Efim I.

PINCAȘ, Zinaida. Vezi Pincaș, Efim I.

PINCEVSCHI, Emanuil S. Născut în 1904, la Chișinău — Basarabia. Comerciant. Deportat în 1949, în Tiumen, împreună cu soția, Margarita.

PINCEVSCHI, Gherș A. Născut în 1907, la Fălești — Basarabia. Condamnat în 1941, de sovietici, la 8 ani de muncă silnică, pentru “naționalism” și legături cu Jandarmeria română.

PINCEVSCHI, Margarita. Vezi Pincevschi, Emanuil S.

PINCIU, Dan-Octavian. Născut la 28 decembrie 1937. Botezat de un prieten al tatălui său, care era director al Liceului Comercial din Giurgiu și prefect de Vlașca. Medic anatomo-patolog și profesor, din Giurgiu. Deportat, timp de 2 ani, împreună cu familia, la Cobaia — Dâmbovița. A muncit ca sondor, pentru a-și întreține soția și cei doi copii, Mariana și Octavian. La întoarcere, și-a găsit casa ocupată de chiriași și devastată. Nu a mai primit nici o catedră, așa că a fost nevoit să trăiască din stupărit. Fiul său, Octavian, a urmat și el Medicina, ajungând șef al Cabinetului de Medicină Legală al județului Giurgiu (2004).

PINCIU, Mariana. Vezi Pinciu, Dan-Octavian.

PINCIU, Octavian. Vezi Pinciu, Dan-Octavian.

PINCIUC, Ana. Vezi Pinciuc, Iosif P.

PINCIUC, Fiodor S. Născut în 1880, în comuna Cernoleuca — Dondușeni (Basarabia). Deportat, ca “sectant”, în 1949, în regiunea Amur, împreună cu soția, Maria și fiul, Victor (născut în 1921).

PINCIUC, Iosif P. Născut în 1880, în orașul Bălți — Basarabia. Deportat la 6 iulie 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Ana (născută în 1882).

PINCIUC, Maria. Vezi Pinciuc, Fiodor S.

PINCIUC, Victor F. Vezi Pinciuc, Fiodor S.

PINCOVICI, Pinco. Arestat în 1958. Detenția la Jilava și în lagăre de muncă forțată din Bălțile Dunării.

PINCOVICI, Samuel. Născut în 1904. A murit în 1952, la închisoare (se pare, Gherla).

PINGHIREAC, S. H. Din satul Horbova — Herța. Victimă a represiunii sovietice din 1941. Numele lui se găsește pe troița din curtea bisericii din Horbova.

PINGICĂ, Gheorghe. Țăran din Bălănești — Botoșani. Arestat la 22 octombrie 1948, pentru că luase parte la o răscoală împotriva cotelor. Deținut, aproape 3 ani, la Iași, Galați, Gherla și Poarta Albă.

PINKOVSKI, Filimon (al lui Filip). Țăran din comuna Pătrăuții de Sus — Storojineț (Bucovina). Una dintre cele 50 de victime pe care sovieticii le-au făcut în comună, în 1941, și ale căror nume se găsesc pe troița din curtea bisericii din Pătrăuți.

PINNEL, Elisabeta. Născută în 1877, la Ceanul Mare — Timiș. Omorâtă în octombrie 1944, pe când încerca să plece din România, pentru a se refugia din calea trupelor sovietice.

PINPINCAS, Sarelli. Ziarist din București. Condamnat în 1950, pentru “discuții dușmănoase”. Detenția la Jilava, Peninsula s.a.

PINTEA, Anton. Condamnat în 1957. Detenția la Sibiu, Jilava, Gherla și în lagăre de muncă forțată.

PINTEA, Ciprian O. Născut la 8 octombrie 1963, la Brașov. Lăcătuș la Uzina de Autocamioane. Arestat pentru participare la manifestația anticomunistă de la 15 noiembrie 1987, de la Brașov. A pătruns în sediul P.C.R. și a aruncat pe fereastră cașcavalul pe care l-a găsit înăuntru, și de care “mărimile” comuniste se puteau bucura, în timp ce populația era înfometată. Ciprian Pinteza își amintește: “*Cea mai frumoasă zi a fost când, la 15 noiembrie 1987, am văzut tabloul lui Ceaușescu arzând*”. Torturat la Securitatea Brașov; iată, din nou, câteva amintiri ale lui Pinteza: “*La Brașov, am stat într-o celulă unde altceva nu auzeam, decât gemete și țipete de oameni bătuți, iar câinii milițienilor lătrau infernal*”. Anchetat și la București. Condamnat, prin sentința 2.823/3.12.1987, semnată de președintele completului, Stelian Pană, și de procurorul Ștefan Roman, la 1 an și 6 luni de închisoare, cu suspendare. Domiciliu obligatoriu la Galați (muncă forțată, la Șantierul

Naval), apoi la Medgidia, unde era în permanență supravegheat și chemat la Miliție.

PINTEA, Dumitru. Țăran din județul Neamț. Arestat în octombrie 1949, cu un grup de partizani anticomuniști din *Gărzile Decebal*. Condamnat, prin sentința 166/1950. Detenția la Iași, Gherla și în lagăre de muncă forțată.

PINTEA, Dumitru. Născut la 1 iulie 1932, la Igești, în Bucovina care avea să fie ocupată de sovietici. Refugiat în România. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, de la 18 iunie 1951.

PINTEA, Eugen. Fiul preotului din comuna Lechința — Mureș. Student la Facultatea de Medicină din Cluj. Arestat în 1948, cu grupul de partizani anticomuniști din pădurea Fetea de pe Târnavă. Torturat la Securitatea Sibiu.

Unul dintre cei 11 partizani executați, fără judecată, din ordinul lui Gheorghe Crăciun. Se pare că este unul și același cu PINTEA, Bubu, student la Cluj, rănit în confruntările de la Sibiu cu Securitatea, împreună cu Ion Golea și Axente Păcurar. Există unele informații că ar fi fost arestat și împușcat în august 1948, pe Câmpia Libertății din Blaj.

PINTEA, Gheorghe. Născut la 10 ianuarie 1925. Strungar din Savârșin. Arestat în 1949 și condamnat, de Tribunalul Militar București, la 7 ani de închisoare. Eliberat în 1956.

PINTEA, Nicolae. Născut la 10 noiembrie 1925. Strungar din Arad, arestat la 29 noiembrie 1949 și condamnat, de Tribunalul Militar București, la 7 ani de închisoare, pentru convingerile lui religioase. Eliberat la 10 iulie 1954.

PINTEA, Petru. Țăran din Șepreuș — Arad. Arestat în noaptea de 2 spre 3 august 1949, pentru că îi ascunsese pe frații Stana, urmăriți de Securitate fiindcă participaseră la răscoala țărănească din Șepreuș. Condamnat la 3 ani de închisoare și eliberat în 1952.

PINTEA, Sever. Din Timișoara. Condamnat, prin decretul 377/30.08.1951, la 6 luni de muncă forțată.

PINTEAC, Irina A. Născută în 1890, în comuna Mărăndeni — Fălești (Basarabia). Condamnată în 1945, de sovietici, la 10 ani de muncă silnică, pentru “colaboraționism”. Reabilitată post-mortem, în 1990.

PINTECAN, Ion. Născut în 1936. Țăran mort la închisoarea din Alba-Iulia, la 20 noiembrie 1958.

PINTECAN, Nicolae. Elev din Reghin. Condamnat în 1949. Detenția la Târgșor, unde s-a opus *reeducării* și în lagărul de muncă forțată de la Midia.

PINTILEI, Gheorghe. Din satul Mihoreni — Herța. Deportat, într-un grup de 34 de consăteni, împreună cu soția, Profira și fiul, Mircea, născut în 1926 (cf. Almanahul *Țara Fagilor*, 1995, pp. 153-54).

PINTILEI, Mircea Gh. Vezi Pintilei, Gheorghe.

PINTILEI, N. D. Din satul Horbova — Herța. Una dintre cele 52 de victime ale ocupației sovietice, care sunt înscrise pe troița din curtea bisericii din Horbova.

PINTILEI, Profira. Vezi Pintilei, Gheorghe.

PINTILEI, Vasile. Din comuna Proboțești — Herța. Deportat în Siberia, într-un grup de 38 de țărani. Au murit cu toții, în condiții de exterminare.

PINTILEI, Vasile V. Din comuna Proboțești — Herța. Împușcat de sovietici, în noaptea de 6 spre 7 februarie 1941, în cadrul masacrului de la Lunca, împreună cu alți 6 consăteni.

PINTILESCU, Liviu. Student la Facultatea de Medicină din București. Membru al organizației *Români, uniți-vă împotriva comunismului!* (R.U.I.C.), care era condusă de Grigore Brâncuși. Arestat la 24 aprilie 1949, în prima zi de Paști. Dus în celula 7 de la Securitatea din Calea Rahovei și torturat în anchetă. Până la proces, a fost deținut la Jilava. Condamnat.

PINTILESCU, Ștefan (Stelian). Comandor de aviație din București. Condamnat în 1949, de Tribunalul Militar